

Sygn. akt I KZ 3/20

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

Protokolant Edyta Demiańczuk - Komoń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Krajowej Departamentu do Spraw
Wojskowych płk Rafała Fiertka

w sprawie **mjr A. R.**

podejrzanego o popełnienie czynów z art. 228§1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie karnej

na posiedzeniu w dniu 11 lutego 2020r.

zażalenia obrońcy podejrzanego

na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 16 stycznia 2020r.

sygn. akt Kp (...)

w przedmiocie zastosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego
aresztowania

na podstawie art. 437§ 1 i 2 k.p.k.

**zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w
miejscu stosowanego wobec mjr A. R. środka zapobiegawczego
w postaci tymczasowego aresztowania zastosować:**

**a/ na podstawie art. 266§1 k.p.k. środek zapobiegawczy w
postaci poręczenia majątkowego w kwocie 40.000 (czterdzieści
tysięcy) zł płatnego w terminie 7 dni tj. do dnia 18 lutego 2020r. w
kasie Wojskowego Sądu Okręgowego w P.,**

**b/ na podstawie art. 257§2 k.p.k. zastrzec, że zastosowany
środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania
ulegnie zmianie dopiero z chwilą złożenia poręczenia
majątkowego wskazanego w pkt a/ niniejszego postanowienia,**

c/ na podstawie art. 275§1 k.p.k. środek zapobiegawczy w postaci dozoru przełożonego wojskowego polegający na obowiązku dwukrotnego w tygodniu – we wtorki i piątki – zgłaszania się w uzgodnionych godzinach u Komendanta [...] w D.. Jednocześnie zakazując na czas trwania procesu karnego kontaktowania się we wszelkich formach z współpodejrzanymi T. K. , P. M. , M. S. i K. B. ,

d/ na podstawie art. 276 k.p.k. na czas trwania procesu karnego w niniejszej sprawie zawiesić podejrzanego w czynnościach służbowych Szefa [...] [...] w D..

UZASADNIENIE

Zażalenie wniesione w niniejszej sprawie przez obrońcę podejrzanego jest zasadne.

Rzeczywiście można zgodzić się ze skarżącym, że materiały dowodowe zebrane w aktach sprawy nie wskazują na to, że dla zabezpieczenia dalszego prawidłowego toku postępowania przygotowawczego niezbędne jest stosowanie wobec podejrzanego najsurowszego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Przede wszystkim należy zwrócić tu uwagę na to, że postępowanie w niniejszej sprawie prowadzone jest od dłuższego czasu, głównie poprzez operację specjalną o kryptonimie „C.”, w ramach której doszło do operacyjnego sprawdzenia dokonanego pod kryptonimem „K.” (vide: zwłaszcza materiały znajdujące się na plikach „(...)” i „(...))”).

Operacje te doprowadziły do zebrania materiału dowodowego, który stał się podstawą do postawienia podejrzanemu mjr. A. R. trzech zarzutów. Podejrzany przyznał się do popełnienia pierwszego z opisanych w nich czynów. Złożył też wyjaśnienia co do pozostałych.

Z akt sprawy nie wynika aby miała ona charakter „rozwojowy”, zebrany materiał dowodowy został zabezpieczony w formie procesowej i nie sposób przyjąć, że podejrzany może obecnie lub w przyszłości oddziaływać na treść tych dowodów, a w szczególności w bezprawny sposób utrudniać postępowanie karne.

Za stosowaniem tymczasowego aresztowania nie przemawia też treść art. 258§2 k.p.k. Co prawda czyn z art. 228§1 k.k. zagrożony jest karą do 8 lat pozbawienia wolności, lecz w realiach niemniejszej sprawy, mając na uwadze treść postawionych zarzutów i sylwetkę podejrzanego, a także jego częściowe przyznanie się do winy, trudno mówić obecnie, że wymierzenie surowej kary – w rozumieniu tego przepisu – jest obecnie realnie możliwe do przewidywania.

Istotnym argumentem też jest tu i to, że tymczasowego aresztowania nie zastosowano w niniejszej sprawie do żadnego z pozostałych podejrzanych, a wszyscy oni stoją pod zarzutami popełnienia czynów o podobnym charakterze.

W tej sytuacji, w ocenie Sądu Najwyższego, dla zabezpieczenia dalszego prawidłowego toku postępowania przygotowawczego, obecnie, wystarczające jest oddanie podejrzanego A. R. pod dozór przełożonego wojskowego i zastosowanie poręczenia majątkowego w kwocie 40 000zł.

O ile podejrzany nie wywiąże się z obowiązku wpłacenia wskazanej kwoty poręczenia, to aresztowanie nie ulegnie uchyleniu. Nic też nie stoi na przeszkodzie, aby ponownie zastosować ten najsurowszy środek zapobiegawczy, gdyby podejrzany podjął kroki, które ocenione zostaną jako utrudnianie prowadzenia procesu karnego, lub gdyby stawiane w sprawie zarzuty uległy daleko idącemu rozszerzeniu.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.